

KUDY VŠUDY po Čeladné

pozvánka do beskydské obce Čeladná a jejího okolí

Příjezd do obce Čeladná od Frýdlantu nad Ostravicí

Čeladenské údolí je jedním z nejkrásnějších koutů našeho Valašska, hlavně v červnu, když omládlé jedle, smrky a borovice a modřiny zvyšují barevnou pestrost zelených odstínů, jimiž krajina zrovna hýří, kdy nejrozmanitější skupiny lip, bříz, osik, javorů, olší, jasanů objevují v oku vždy jinak seřaděny a za každým krokem mění scénérii krajinnou v jiné a jiné obrazy. K tomu přimysleme si louky sytě zelené, plny kopretin, jeřábníků a zvonečků, hrčivé potůčky, půvabné lesíky a všechno to zarámované do překrásné obruby hor Smrku, Kněhyně, Stolové Malé i Velké, Ondřejníka a Lysé hory..."

(Básník Josef Kalus po 36 letech učitelování v Čeladné)

Tak tohle je čeladenské náměstí – je nové, mladé, vznikalo v letech 1999–2008 v několika etapách. Z původní textilky zůstal pouze komín, který je každoročně sídlem čapího páru – náměstí zdobí i kinetická moderní kašna (dílo sochaře Petra Honzátky z Kohoutova). V roce stého výročí vypuknutí 1. světové války byly uprostřed náměstí instalovány již dosloužilé kostelní zvony. V Čeladné najdete řadu dalších po-

mníků těch, kteří v obou válkách položili své životy za naši svobodu. A kde je vlastně Čeladná? Když vystoupíte na vrchol Smrku, druhé nejvyšší hory Moravskoslezských Beskyd, uvidíte ve směru na Ostravu vrcholy masivu Ondřejník. Nu a mezi Ondřejníkem a Smrkem se dole nachází Čeladná. Z vrcholu Smrku můžete vidět i Lysou horu, Kněhyni, Malou a Velkou Stolovou, Noříči a nejzápadněji Radhošť.

Kovárna

Prosper

Zámeček

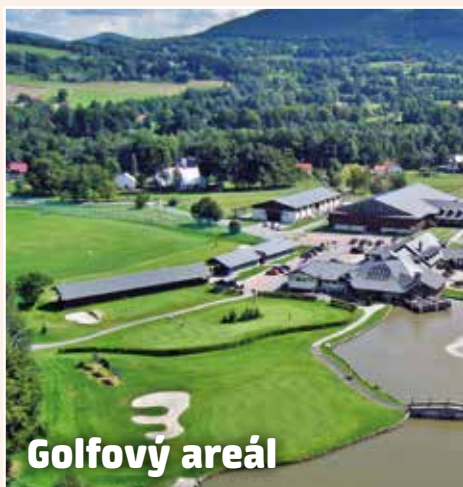
Miura

Čeladenka

U Holubů

Golfový areál

Čeladnou za poznáním

PRVNÍ ZAJÍMAVÁ CESTA směr Podolánky

Zahájit ji můžete hned při vjezdu do Čeladné, více než 100 metrů před kostelem, při hlavní silnici vlevo, kde uvidíte pomník věnovaný obětem války – připomíná čeladenské občany Oldřicha Machandra a Karla Winklera, kteří pomáhali na konci roku 1944 Jánů Ušiakovi, těžce zraněnému veliteli 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky, a byli za to okupačními úřady popraveni. Památník z roku 1962 je dílem sochaře Karla Vašuta.

Směrem dále do obce nemůžete minout vyhlášenou kavárnu Kovárna, architektonicky vybudovanou v prostorách dávné kovárny.

Další zastávkou může být po pravé straně kostel sv. Jana Nepomuckého. Na jeho zdech jsou umístěny mimo jiné i pamětní desky se jmény obětí 1. a 2. světové války z řad čeladenských občanů.

Středem obce je bezesporu nově vybudované náměstí s obchody. Najdete tu i knihovnu a informační centrum. Naproti náměstí stojí vyhledávaný hotel Prosper.

Zastavme se na chvíli na první křižovatce: kromě restaurace Na Rozcestí stojí za povšimnutí i 33. lavička Václava Havla, která byla v zahradě odhalena v listopadu 2019. Symbolicky nedaleko parčíku s pomníkem Obětem bojů za svobodu.

Levá odbočka směrem na Podolánky vás zavede proti proudu původní řeky Čeladnice (dnes Čeladenky) na Horní Čeladnou. V roce 1893 nechali na tomto rozcestí bohabojní občané postavit kamenný kříž. A můžete bez nadsázky říct, že uvedeným směrem vstupujete do úžasného čeladenského údolí.

Po pravé straně minete hotel Miura, restauraci Stodola a hotel Zámeček - a ocitnete se u rozsáhlého golfového areálu. Jde o moderní 36 jamkové hřiště s pěti jamkovou akademií a 260 m dlouhým driving range. Nachází se zde i kaple sv. Jana Nepomuckého a sv. Prospera, i pamětní deska amerického letce Irvinga D. Katze (+1944). K areálu patří hotel, restaurace, tenisové kurty, jízdárna (největší v Česku) a v zimě tři běžecké stopy.

Kaplička sv. Cyrila a Metoděje na Horní Čeladné, rozcestník pod Smrkem a na Podolánkách, bobová dráha Boboffka.

Čeladná
knihovna a informační centrum

Nedílnou součástí čeladenského údolí je i rekonstruovaný a nově otevřený Památník (muzeum) Josefa Kaluse. V budově bývalé čeladenské školy (Památník) je instalována původní dobová třída, pokojík a pracovna učitele Josefa Kaluse, muzejní expozice (partyzánský odboj v době 2 světové války) s pamětní deskou těch, kteří položili své životy za naši svobodu v dobách druhé světové války.

Výše proti proudu Čeladenky, na místě bývalého hotelu Smrk, minete Dětský domov (od roku 1919) – a u restaurace Kněhyně stojí za pozornost litinový kříž (dar hraběte Fürstenberga, výrobek místního hamru – 1847). Ještě dále, za mostem v blízkosti rekreačního střediska Cyrilka, se nachází neoznačené základy bývalých čeladenských hutí. Z tohoto místa je pěkný pohled na návrší Malé Stolové zvané Kozinec, kde stál ve 13. století podle historických pramenů strážní hrádek.

V roce 2019 v místech bývalé sjezdovky v lokalitě Ploština (v masívu hory Malá Stolová, v blízkosti řeky) byla vybudována bobová dráha zvaná Boboffka. Je dlouhá 834 metrů a její převýšení činí téměř 200 metrů. V březnu a v dubnu je provoz dráhy uzavřen, jinak je dráha v provozu vždy od pondělí do neděle.

Budete-li pokračovat dál, neminete dřevěnou kapličku sv. Cyrila a Metoděje. Hned vedle ní je postaven altánek s pramenem Cyrilka – obě svou architekturou připomínají styl Jurkovičových staveb na Pustevnách (ovšem o tom, kdo kapli postavil, se historické dodnes dohadují).

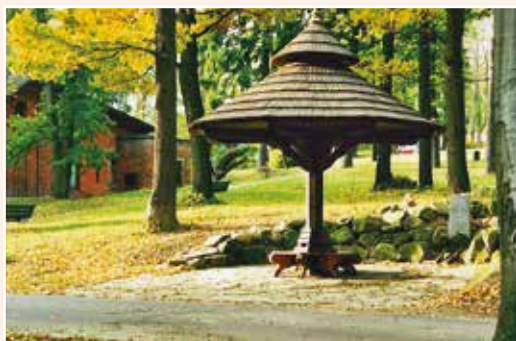
Restauračních a ubytovacích zařízení v těchto místech na Horní Čeladné je poměrně dost: hotel Miura, chata Dukla, hotel U Holubů, Horský hotel Čeladenka...

U kapličky sv. Cyrila a Metoděje je umístěna mapa a podrobný rozcestník. Vydat se můžete pěšky po červené na Smrk, nebo směrem na druhou stranu (přes Malou Stolovou a Kněhyni) na Pustevny.

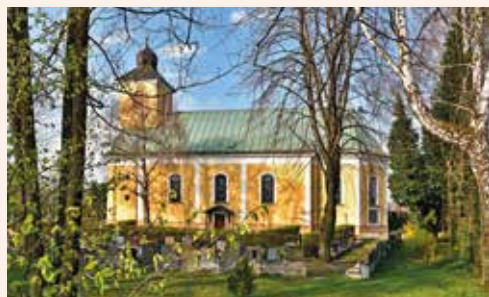
Je třeba připomenout, že na samém konci podolánské poutě se nachází lyžařský areál Kociánka, vhodný nejen pro lyžaře, ale i pro snowboardisty. Odtud není daleko na „Martiňák“, který je častým místem turistických výletů. A od něj vede cesta až na památnou horu Radhošť.

A cestou vás neustále doprovází neúnavná řeka Čeladenka, dříve Čeladnice. Cesta do Podolánek je dlouhá, krásná a plná zajímavých míst. Čeladenka vytváří četné kouzelné zákruty a okolní krajina zve k návštěvě i k odpočinku.

V rozsáhlém areálu Beskydského rehabilitačního centra na ondřejnickém úbočí vrcholu Skalka najdete spoustu zajímavostí.

DRUHÁ ZAJÍMAVÁ CESTA historická, Valašská

Tuto cestu započnete vlastně na začátku té první – a to u místního kostela sv. Jana Nepomuckého, který byl postaven v pozdně barokním slohu v roce 1759. Zařízení pochází z kostelů zrušených císařem Josefem II. Od roku 2013 jsou v kostele zavěšeny nové zvony, v pořadí už čtvrté. Ty úplně původní z roku 1789 byly zrekvírovány za 1. světové války v roce 1915. V Pernerově zvonářské dílně byly vyrobeny zvony nové. 14. 8. 2012 však jeden z nich spadl a kvůli špatnému stavu byly sejmuty i ostatní. Nejnovější zvony jsou vyrobeny ze zvonoviny a ocelové zvony mají nové místo na čeladenském náměstí.

„Valašská cesta“ se tak jmenuje po staletí a povede vás jižním a západním úbočím Ondřejníku do sousedních Kunčic pod Ondřejníkem, dále pak do Kozlovic, Tiché a posléze podél hukvaldské obory až ke zřícenině hradu Hukvaldy.

Od kostela podél hřbitovní zdi budete pokračovat po silnici k čeladenskému nádraží, jehož budova byla v nedávné době zajímavě moderně rekonstruována. Před mostem přes Frýdlantskou Ondřejnici stojí po levé straně socha sv. Marka, která byla v padesátých letech uschována na místní faře a v devadesátých letech zásluhou místního rodáka, učitele Antonína Horáka, znovu postavena.

Valašská cesta pokračuje nad nádražím druhou odbočkou vlevo (po cyklotrase č. 6007) směrem k Beskydskému rehabilitačnímu centru (dále jen BRC) – vede podél železniční trati a je plná nádherných panoramatických pohledů.

Než dorazíte do BRC, můžete se zastavit u Magnuskova kamenného kříže, postaveného k uctění památky Karla Magnuska, který padl v 1. světové válce, nebo dále na cestě u kaple sv. Josefa.

V rozsáhlém areálu Beskydského rehabilitačního centra na ondřejnickém úbočí vrcholu Skalka najdete spoustu zajímavostí: fontánu s medvědem na lázeňském náměstí, Jezírko přání s vodníkem, restauraci U Sestřiček, kavárnu Lara, výběh koz kamerunských, pamětní desku MUDr. Jana Maye, Ferdinandův pramen, kapli Nejsvětější Panny Marie, mluvící pomník Josefa Kaluse, relaxační pyramidu, sochy autorů Albína Poláška a Jiřího Myszaka, i samozřejmě moderní léčebné domy. Nově přibýlo v zadní části parku jezírko s vodotryskem.

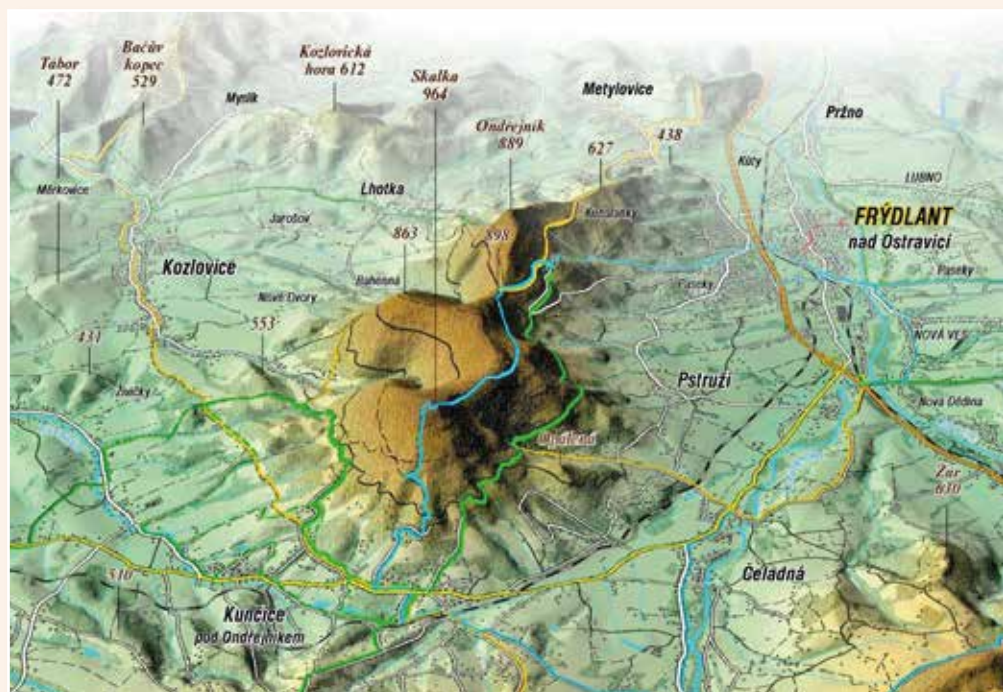

Na rozcestí pod BRC stojí železný kříž z roku 1666 a podél hotelu a restaurace Skalka (dříve Werlíkova vila) si můžete udělat odbočku za železniční přejezd a prohlédnout si kostelík sv. Prokopa a sv. Barbory, který je typickou karpatskou dřevěnou sakrální stavbou dovezenou sem v třicátých letech minulého století. Zpět do centra obce Čeladné se dostanete podél silnice nedávno vybudovaným chodníkem Josefa Kaluse.

A to je on, kostelík sv. Prokopa a sv. Barbory. Byl na tomto místě (říkalo se zde „Na Humenci“) vysvěcen 15. srpna 1931, když předtím ho nechal převézt z Podkarpatské Rusi, zdejší mecenáš a předseda Okrašlovacího spolku Rozhledna Ing. Eduard Šebela (1878-1952), který si nedaleko odtud postavil rekreační vilu. Mše se v tomto kostelíku slouží doposud.

Pohled na masív Ondřejník... V zimě zde naleznete na Opálené lyžařský vlek a v létě můžete podniknout krásné procházky na vrcholy Ondřejníku.

TŘETÍ ZAJÍMAVÁ CESTA k portášům a na vrcholy Ondřejníku

Pokud k portášům (strážcům hranic), tedy na Opálenou, půjdete od čeladenského kostela, můžete si povšimnout litinového kříže, který kostelu daroval hrabě Ferdinand Maria Chotek, titulární biskup ptolemajský a od roku 1832 čtvrtý arcibiskup olomoucký. Od roku 1826 byly frýdlantské železárny převzaty do arcibiskupské správy a v té době byly postaveny mimo jiné dva hamry na Čeladné, včetně slévárny. Takže kříž u čeladenského kostela vyrobili čeladenští hutníci.

Od čeladenského nádraží, před kterým stojí restaurace U Pařezu, vede cesta vzhůru po úbočí Ondřejníku na Opálenou.

Zdejší SKI areál je výbornou dle

potřeby i uměle zasněžovanou sjezdovkou – a také místem zajímavých kulturních akcí (veřejné stříhání ovcí, výroba sýrů).

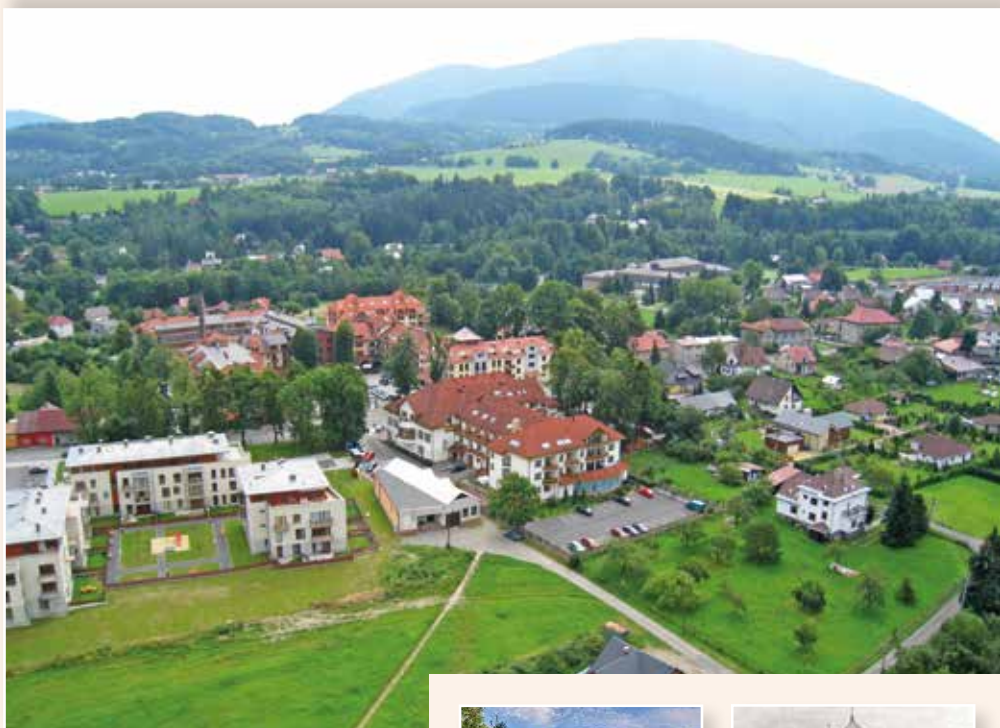
Na Opálené jsou k zapůjčení horská kola nebo koloběžky.

Součástí areálu na Opálené je také dobová restaurace a nad ní sochy rodiny bači Matěje Halaty. Jeho syn Juraj Halata byl významným čeladenským portášem a s manželkou Barborou měli synka Jurajka – všechny tři je na Opálené najdete.

Pokud budete z Opálené pokračovat vzhůru po žluté značce, dojdete na nejvyšší vrchol Ondřejníku – Skalku. Kromě toho, že odtud startují paraglidisté, je tam i základní kámen budoucí rozhledny.

Ze Skalky po hřebeni (po modré značce) dorazíte na vrchol zvaný Solárka s výhledy na Lysou horu, Smrk, Kněhyni, Stovolové, Noříči a Radhošť. V letech 1932–1933 byla v těchto místech postavena kaplička sv. Antonína, dále první chata Klubu českých turistů (z roku 1907) a z novějších staveb roubenka Ondřejníček.

Čeladná dnes a včera

Jak Čeladná ke svému názvu přišla...

POZDRAV Z ČELADNÉ.

Jsou v historii události, které pravděpodobně zůstanou navždy zahaleny tajemstvím. Mezi ně patří i dohady o tom, jak vlastně vznikla obec Čeladná.

První písemnou zprávu o Čeladné nacházíme ve „Frýdeckém urbáři“ z roku 1580 a v „Urbáři Hukvaldského panství“ z roku 1581. V té době však podle plateb zde uváděných docházelo v Čeladné již k řadě ekonomických aktivit (kupování pozemků, provoz mlýna atd.) Dle záznamů měla tehdy vesnice údajně již 130–150 obyvatel (18 „osedlých“ rodin), a to převážně sedláků, pasekářů a Valachů. Zpočátku byla výhradně zemědělskou oblastí. Takže obec musela vzniknout daleko dříve...

Nejstarší známky osídlení lze nalézt na kopci zvaném Kozinec nad řekou Čeladenkou, kde údajně stál od konce 13. do 15. století hrádek či tvrz. Spekuluje se, že již v té době mohl mít ve své blízkosti materiální základnu, tedy osadu, která ho zabezpečovala. Pokud opravdu vesnice existovala, mohlo jít o předchůdkyni dnešní Čeladné. Hrádek měl pravděpodobně strážní funkci, chránil starou cestu z Moravy do Uher.

Co se týče názvu, především je třeba odmítnout teorie, že název Čeladná pochází od hukvaldské čeládky. V té době se používala hlavně němčina, kde čeleď a čeládka mají odpovídající německý ekvivalent der Sippe, das Gesinde, či die Diensboten... Navíc nebylo pravděpodobné, aby ve středověku název obce vznikl na počest chudiny.

Mnohem pravděpodobnější je verze, že obec odvodila své jméno od řeky, v blízkosti které se lidé v dávných dobách usídlili – tedy od Čeladnice (Čeladenky). První tedy byla řeka a její název mohl vzniknout zkomolením dvou staroněmeckých slov „platit“ – zahlen a „úžina“ – die landege. (Tedy řeka tekoucí kolem platební úžiny.) Vyplývá to i z posláni strážního hrádku na Kozinci v průsmyku Tišnavy, kde se snad vybíraly hraniční platby (cla).

Čeladenka se dokáže v době dešťů pěkně rozvodnit, avšak jinak v dobách klidných je příjemně ladná. Zkrátka Čeladná. I to může být jeden z pohledů na vznik názvu obce.

Mimořádnou událostí bylo v roce 1907 zřízení soukromým podnikatelem první autobusové linky mezi Frýdlantem nad Ostravicí a Čeladnou. Sloužila k přepravě dělníků z Frýdlantu do čeladenských hutí. Šlo o vůbec první veřejnou autobusovou linku v českých zemích – Čeladná byla opět mezi prvními.

Čeladná
knihovna a informační centrum

2. května 1947 odevzdal významný ostravský architekt Jaromír Moučka projekt „hornické ozdravovny“, následně postavené v dnešním areálu Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. V letech 1953–1994 zde byla známá porodnice, v níž za uvedenou dobu přišlo na svět 32 441 dětí. Jde o unikátní stavbu funkcionalistického stylu, kterou dnes využívá BRC pro rehabilitační lůžkovou zdravotní péči. Čeladná tak úročí jednu z mnoha historických tradic, jimiž se může pochlubit.

Čeladenské tradice

ČÁST I.

Půjdete-li v Čeladné za krásami přírodními či památkami stavitelskými, vězte, že tato obec má ještě něco dalšího výjimečného. Málokterá obec na Moravě má totiž ve své historii tak úžasné momenty kulturního dědictví.

Když se v rámci valašské a pasekářské kolonizace v 15. století formovala tato obec, postavili místní podnikatelé na řece Čeladnici mlýn. Jeho náhon využil v roce 1880 textilní podnikatel Jan Viktor Žabenský, který si tak zajistil vodní zdroj energie pro jím postavenou mechanickou tkalcovnu. V prvním desetiletí minulého století bratři Žaarové, noví majitelé tkalcovny, instalovali parní stroj – s jehož pomocí vyráběli elektrickou energii. Ta již v té době sloužila k osvětlení obce, takže Čeladná se stala vůbec první obcí na Moravě, která měla elektrické veřejné osvětlení. (Hned po pražských obcích Žižkov, Karlín, Smíchov.)

Před restaurací Kněhyně je tradiční vysoký litinový kříž z roku 1847, který zde nechal postavit olomoucký arcibiskup Maxmilián Josef, svobodný pán Sommerau-Beckh. Podobných křížů najdeme v oblasti tzv. Předních hor poměrně dost.

Všechny odkazují jmenovitě na dobročinnost jednotlivých arcibiskupů. Ony kříže měly však docela prozaickou úlohu. Lesní dělníci, kteří pracovali často daleko od svých domovů, nemohli chodit pravidelně do kostela účastnit se bohoslužeb a dalších náboženských úkonů. Proto se scházeli před započetím práce se svými nadřízenými u těchto křížů a společně se pomodlili, aby jejich práce byla úspěšná a ve zdraví se setkali se svými nejbližšími. Teprve potom začal revírník rozdělovat práci. Slouží ke cti občanů, že tyto památky zůstaly zachovány a jsou chápány jako svědectví doby.

V roce 1880 postavil tehdejší mistr čeladenských hutí Alfréd Stefani při silnici směrem na Podolánky poměrně rozsáhlou nemovitost s úmyslem zřídit zde hospodu. A požádal vedení obce o udělení licence. Moudří mužové v čele radnice licenci neudělili, budovu odkoupili a zřídili zde školu, jejíž provoz je spjat s působením básníka Josefa Kaluse. Dnes je zde památník a muzeum nesoucí básníkovo jméno. Kompletní rekonstrukce objektu byla dokončena v roce 2020 a nejen odborníky udivuje architektonicky velice zajímavé sklepení, určené původně pro pivo.

Čeladenské tradice

ČÁST II.

V letech 1889 až 1925 se stala Čeladná působištěm „valašského slavíka“ – učitele a básníka Josefa Kaluse, který zde nejen učil, ale také rozvíjel rozmanitou kulturní činnost. Psal básně i prózu do nejrozličnějších českých i moravských novin a úspěšně zval do Čeladné řadu českých básníků, spisovatelů a umělců. Měl v tom bezvýhradnou podporu MUDr. Jana Maye, zakladatele Lázní Skalka, z nichž v roce 2000 vzniklo dnešní Beskydské rehabilitační centrum. Mimořádně v nedávné době se básník Josef Kalus svým způsobem do svých milovaných lázní vrátil. Básníkovu bustu (dílo čeladenského rodáka Zdeňka Jalůvky) najdete v lázeňském parku a stisknete-li „tajný knoflík“, uslyšíte jeho verše v podání herců ostravského divadla. Další zajímavostí je, že Kalusovu knihu „Vzpomínky“ si nechal přinést prezident T. G. Masaryk ke čtení pár dní před svojí smrtí.

V říjnu 1925 odešel pan učitel Kalus z Čeladné do rodného Frenštátu pod Radhoštěm. Byl jmenován čestným občanem

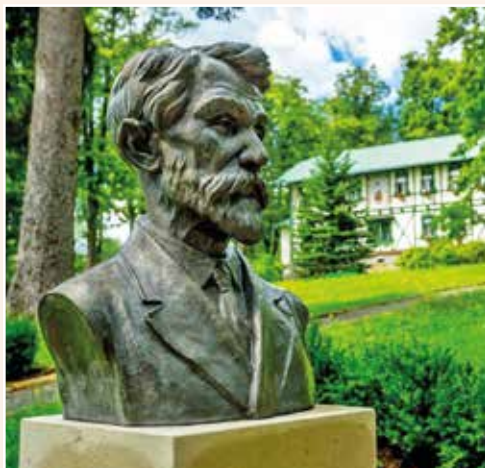

Čeladné. K jeho sedmdesátému narozeninám mu napsal pěkný verš i Petr Bezruč:

*Sedmdesát podzimků
na skráň padne
mladistvému staříku
ve vsi ladné:
žij, valašský slavíku,
na Čeladné.*

Na vzácném snímku z roku 1899 je učitel a básník Josef Kalus (vlevo) s polesným Uhlařem na zápraží hájeky v Podolánkách.

Na pozvání zakladatele a majitele Lázní Skalka se v prvních letech minulého století scházeli v Čeladné novináři, malíři, hudebníci, spisovatelé a básníci čeští, moravští i slezští. Doktor Jan May je všechny zval především proto, aby mu pomohli propagovat toto krásné místo v údolí mezi Ondřejníkem a Předními horami, tvořenými Lysou, Smrkem, Kněhyní, Stolovými, Nořicí

a Radhoštěm. Všem společně jim pak šlo o rozvíjení turistického ruchu ve smyslu záměru Klubu českých turistů či Pohorské jednoty Radhošť. A také o rozvoj společenského života, jehož střediskem se počátkem minulého století Lázně Skalka nesporně staly.

MUDr. May nebyl jen lékařem, byl také veřejným činitelem – například předsedou okrašlovacího spolku, který mimo jiné aktivně prosazoval vybudování rozhledny na jednom z vrcholů Ondřejníku. Snažil se spolupracovat i s ostatními spolky na rozvoji turistiky v této oblasti.

Počátkem minulého století se tedy Čeladná stala předmětem zájmu mnoha osobností Ostravska. Stavěli si zde své dodnes zachovalé vily a plně se zapojili do rušného kulturního dění. Příkladem jednoho z neaktivnějších návštěvníků byl i báňský inženýr Eduard Šebela.

Ing. Eduard Šebela

Dr. Jan May

Byl to úžasné všestranný a činorodý člověk, který za půl století dokázal neuvěřitelné věci. Nejenže se na své náklady zasloužil o přestěhování dřevěného kostelíku sv. Prokopa a sv. Barbory z Podkarpatské Rusi do sousedních Kunčic pod Ondřejníkem, ale také například uhradil náklady spojené s elektrifikací čeladenské obecní školy, okrašlovací spolek pod jeho vedením vybudoval tenisové kurty, veřejné koupaliště a část veřejného osvětlení. Byl od počátku členem Pohorské jednoty Radhošť a bylo jeho nespornou zásluhou vybudování úžasné stavby na Pustevnách – Tanečnice.

Osobností, které zanechaly na Čeladensku stopu a zasloužily se o rozvoj této oblasti, je samozřejmě víc. A všichni se starali a starají, aby zdejší kulturní dědictví – tedy čeladenské tradice nevmřely.

Čeladenské pohledy

Smrk (1276m)

Pohled ze Smrku

A takto je vidět do čeladenského údolí za příznivého počasí. A odkud že se díváme? Inu z vrcholu druhé nejvyšší hory Moravskoslezských Beskyd Smrku (1276 m).

I tohle je pohled ze Smrku, ale ve chvílích, kdy kouzelné čeladenské údolí zahaluje mlžný opar. A jako tři koráby nad ním plují vrcholy protějšího Ondřejníku.

Ovečky nám připomínají, že jsou stále součástí života obyvatel Čeladné. Nikoli náhodou má tato obec beránka v obecním znaku. Jakkoli nevíme přesně, kdy byla Čeladná založena, víme, že se tak stalo díky valašské a pasekářské kolonizaci ve 14.–16. století.

Pohled na Čeladnou a okolí z rozhledny na Javorníku

Na vše se již po staletí dívá naše královna – Lysá hora. Je na snímku stejně krásná a majestátní z dálky, zblízka – a to i v zimě...

Pohled na Přední hory

Téměř v každém měsíci se u nás něco zajímavého děje....

V únoru zveme na
MASOPUSTNÍ VESELÍ na náměstí.
V jarních měsících (březen – duben)
VÍTÁME VELIKONOCE.

A na přelomu května a června zveme
širokou veřejnost k **OTEVŘENÍ SEZÓN**
v Beskydském rehabilitačním centru.

V květnu **PÁLÍME ČARODĚJNICE** na
Opálené, v červnu zde veřejně probíhá
STŘÍHÁNÍ OVCÍ a v červenci si připo-
mínáme **PORTÁŠSKÉ TRADICE.**

V srpnu je vždy očekáván rodinný hudební festival LADNÁ ČELADNÁ.

Počátkem září se LOUČÍME S PRÁZDNINAMI, a to se zajímavým programem, dnes již tradičního IRSKÉHO VEČERA.

A na konci měsíce srpna je neméně očekávaný cyklistický závod BIKE ČELADNÁ.

V prosinci pak rozsvěcujeme na čeladenském náměstí VÁNOČNÍ STROMEK. Místo je plné hudby, zpěvu a vánočních specialit.

Jak vidíte, v každém měsíci se v Čeladné máme na co těšit. Takže se vám zcela jistě vyplatí, když se stanete jejími pravidelnými návštěvníky.

INFORMACE

- o Čeladné a okolí
- o kulturních a sportovních akcích
- o vlakových a autobusových spojích
- o možnostech ubytování a stravování
- o turistických a běžeckých trasách a cyklostezkách

SLUŽBY

- kopírování a skenování
- reklamní služby
- prodej suvenýrů, map, pohlednic a průvodců
- přístup na internet

Knihovna a informační centrum
Čeladná 714
739 12
GPS: 49.5484478N, 18.3387186E
www.info-celadna.cz
+420 558 684 400

KUDY VŠUDY DO ČELADNÉ – drobný turistický prospekt. Nákladem 1 500 ks vydala Knihovna a informační centrum Čeladná v MORAVSKÉ EXPEDICI®, kmenovém nakladatelství a vydavatelství Okrašlovacího spolku Rozhledna, Čeladná 42, 739 12 Čeladná (zapsán ve spolkovém rejstříku Krajského soudu v Ostravě, oddíl L, vložka 8968). Texty a grafická úprava Dana Kosňovská a Petr Anderle. Korektury Andrea Adamová. Fotografie: archiv IC a nakladatelství. Financováno z rozpočtu Moravskoslezského kraje. Tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o. Frýdek-Místek. NEPRODEJNÉ. Říjen 2020.